



The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO BENINU

18-20 listopada 2011

Msza św.

(Kotonu, Stadion Przyjaźni, 20 listopada 2011)

Homilia

[Video]

*Drodzy Bracia w biskupstwie i kapłaństwie,
Drodzy Bracia i Siostry,*

Wielką radość sprawia mi odwiedzenie po raz drugi tego drogiego kontynentu afrykańskiego, w ślad za moim błogosławionym poprzednikiem, papieżem Janem Pawłem II. Przybywając do was do Beninu, kieruję do was orędzie nadziei i pokoju. Chciałbym podziękować bardzo serdecznie arcybiskupowi Kotonu, Antoine'owi Ganyé za jego słowa powitania i pozdrowić biskupów Beninu, a także wszystkich kardynałów i biskupów przybyłych z wielu krajów Afryki i z innych kontynentów. Kieruję moje gorące pozdrowienia do was wszystkich, umiłowani bracia i siostry, którzy przyszlście, aby uczestniczyć w tej Mszy św. celebrowanej przez Następcę Piotra. Myślę rzecz jasna o Benińczykach, ale także o wiernych z sąsiednich krajów języka francuskiego – Togo, Burkina Faso, Nigru i innych. Nasza celebra eucharystyczna w tę uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata jest okazją do dziękczynienia Bogu za 150. rocznicę początków ewangelizacji Beninu, a także za II Zgromadzenie Specjalne dla Afryki Synodu Biskupów, które odbyło się w Rzymie kilkanaście miesięcy temu.

Ewangelia, którą przed chwilą wysłuchaliśmy, mówi nam, że Jezus, Syn Człowieczy, ostateczny

sędzia naszego życia, zechciał przyjąć oblicze głodnych i spragnionych, cudzoziemców, nagich, chorych i więźniów, wreszcie wszystkich osób, które cierpią lub są usuwane na margines. Nasza postawa wobec nich będzie więc uważana za postawę, jaką mamy wobec samego Jezusa. Nie dostrzegamy tutaj jedynie zwykłej formy literackiej, zwykłego obrazu! Całe życie Jezusa jest tego ilustracją. On, Syn Boży stał się człowiekiem, dzielił nasze życie, nawet w najbardziej konkretnych szczegółach, stając się sługą swoich najmniejszych braci. On, który nie miał gdzie złożyć swej głowy, został skazany na śmierć na krzyżu. Taki jest król, którego świętujemy!

Może to niewątpliwie wydawać się nam zaskakujące! Nawet dziś, podobnie jak 2000 lat temu, będąc przyzwyczajonymi do dostrzegania oznak królowania w sukcesie, mocy, pieniądzu czy władzy, mamy trudności z zaakceptowaniem takiego króla; króla, który czyni siebie sługą najmniejszych, najbardziej pokornych; króla, którego tronem jest krzyż. A mimo to, jak mówi Pismo Święte, właśnie w ten sposób objawia się chwała Chrystusa; to w pokorze swojego ziemskiego życia odnajduje On swą władzę sądzenia świata. Dla niego panowanie oznacza służbę! Prosi nas, abyśmy poszli za Nim tą drogą, służyli, zwracali uwagę na wołanie ubogich, słabych, odsuniętych na margines. Człowiek ochrzczony wie, że jego decyzja o pójściu za Chrystusem może go doprowadzić do wielkich ofiar, czasem nawet ze swego życia. Jednak, jak nam przypomnieli św. Paweł, Chrystus zwyciężył śmierć i pociąga nas za sobą w swoje zmartwychwstanie. Wprowadza nas w nowy świat, świat wolności i szczęścia. Także i dziś wiele związków ze starym światem, tak wiele obaw więzi nas i przeszkadza nam w życiu wolnym i szczęśliwym. Pozwólmy Chrystusowi, aby nas wyzwolił od tego starego świata! Nasza wiara w Tego, który przewycięża wszelkie nasze lęki, nasze nieszczęścia, daje nam dostęp do nowego świata, świata, w którym sprawiedliwość i prawda nie jest parodią, świata wewnętrznej wolności i pokoju z samym sobą, z innymi i z Bogiem. Takim darem obdarzył nas Bóg we chrzcie!

„Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata!” (Mt 25, 34). Przyjmijmy w sercu wolnym i wypełnionym miłością Pana te słowa błogosławieństwa, jakie Syn Człowieczy skieruje w dniu Sądu do tych, którzy uznają Jego obecność wśród najpokorniejszych swych braci! Bracia i Siostry, ten fragment Ewangelii jest rzeczywiście słowem nadziei, ponieważ Król wszechświata stał się bardzo bliski nam, stał się sługą najmniejszych i najbardziej pokornych. Chciałbym z miłością zwrócić się do wszystkich, którzy cierpią, do chorych, do dotkniętych AIDS lub innymi chorobami, do wszystkich zapomnianych przez społeczeństwo. Odwagi! Papież jest wam bliski modlitwą i myślą. Odwagi! Jezus zechciał się utożsamić z maluczkimi, z chorymi; zechciał dzielić wasze cierpienia i uznać was za braci i siostry, aby was uwolnić od wszelkiego zła, od wszelkiego cierpienia! Każdy chory, każdy ubogi zasługuje na nasz szacunek i miłość, ponieważ poprzez niego Bóg wskazuje nam drogę do nieba.

Dzisiejszego poranka ponownie wzywam was, byście radowali się ze mną. Mija bowiem 150 lat

odkąd krzyż Chrystusa został postawiony na waszej ziemi, odkąd Ewangelia była na niej głoszona po raz pierwszy. Dziękujemy dziś Bogu za dzieło dokonane przez misjonarzy, przez „pracowników apostolskich” pochodzących spośród was lub przybyłych skądinąd, biskupów, kapłanów, zakonników, zakonnice, katechistów i wszystkich tych, którzy zarówno wczoraj jak i dziś przyczynili się do rozszerzenia wiary w Jezusa Chrystusa na kontynencie afrykańskim! Oddaję cześć pamięci czcigodnego kard. Bernardina Gantina, który był przykładem wiary i mądrości dla Beninu i całego kontynentu afrykańskiego!

Drodzy bracia i siostry, wszyscy, którzy otrzymali ten wspaniały dar wiary, dar spotkania ze zmartwychwstałym Panem odczuwają również potrzebę głoszenia jej innym. Kościół istnieje, by głosić tę Dobrą Nowinę! Ten obowiązek zawsze jest pilny! Po 150 latach jest wielu ludzi, którzy jeszcze nie usłyszeli Chrystusowego orędzia zbawienia! Wielu jest też takich, którzy zachowują powściągliwość w otwarciu swoich serc na Słowo Boże! Wielu jest ludzi, których wiara jest słaba i których mentalność, sposób życia ignorują rzeczywistość Ewangelii; myślą oni, że poszukiwanie egoistycznego szczęścia, łatwego zysku czy władzy jest ostatecznym celem ludzkiego życia. Bądźcie żarliwymi i entuzjastycznymi świadkami otrzymanej wiary! Sprawiajcie, by wszędzie jaśniało miłujące oblicze Zbawiciela, zwłaszcza wobec młodych ludzi szukających w trudnym świecie motywów życia i nadziei!

Kościół w Beninie wiele otrzymał od misjonarzy: on z kolei powinien zanieść to orędzie nadziei ludom, które jeszcze lub już nie znają Pana Jezusa. Drodzy bracia i siostry, zachęcam was do troski o ewangelizację w waszej ojczyźnie oraz wśród ludów waszego kontynentu i całego świata. Niedawny Synod Biskupów dla Afryki przypomina o tym usilnie: człowiek nadziei, chrześcijanin nie może być obojętny wobec swych braci i siostr. Byłoby to całkowicie sprzeczne z postawą Jezusa. Chrześcijanin jest niestrudżonym budowniczym jedności, pokoju i solidarności, tych darów jakimi obdarzył nas sam Jezus. Będąc temu wiernymi współpracujemy w realizacji planu zbawienia Boga dla ludzkości.

Drodzy bracia i siostry, zachęcam was więc do umocnienia waszej wiary w Jezusa Chrystusa, poprzez autentyczne nawrócenie ku Niemu. Tylko On daje nam prawdziwe życie i może nas uwolnić od naszych lęków i opieszałości, wszystkich naszych niepokojów. Odnajdujcie źródło waszego życia w chrzcie, który otrzymaliście i który uczynił was dziećmi Bożymi! Niech Jezus Chrystus daje wam wszystkim siłę, by żyć jako chrześcijanie i starać się wielkodusznie przekazywać nowym pokoleniom to, co otrzymaliście od waszych ojców w wierze! [w języku fon]: AKLUNO NI KON FENU TON LE DO MI JI (Niech Pan was napełni swoimi łaskami!)

On this feast day, we rejoice together in the reign of Christ the King over the whole world. He is the one who removes all that hinders reconciliation, justice and peace. We are reminded that true royalty does not consist in a show of power, but in the humility of service; not in the oppression of the weak, but in the ability to protect them and to lead them to life in abundance (cf. *Jn* 10:10). Christ reigns from the Cross and, with his arms open wide, he embraces all the peoples of the

world and draws them into unity. Through the Cross, he breaks down the walls of division, he reconciles us with each other and with the Father. We pray today for the people of Africa, that all may be able to live in justice, peace and the joy of the Kingdom of God (cf. *Rom 14:17*). With these sentiments I affectionately greet all the English-speaking faithful who have come from Ghana and Nigeria and neighbouring countries. May God bless all of you!

[W tym świątecznym dniu radujemy się z panowania Chrystusa Króla nad całą ziemią. To on uwalnia od wszystkiego, co utrudnia pojednanie, sprawiedliwość i pokój. Musimy pamiętać, że prawdziwe królowanie polega nie na demonstracji siły, ale na pokorze służby, ani też nie na ucisku słabych, ale na zdolności chronienia ich, aby doprowadzić ich do życia w obfitości (por. J 10, 10). Chrystus króluje poprzez krzyż, a swymi otwartymi ramionami ogarnia wszystkich ludzi ziemi i pociąga ich do jedności. Przez Krzyż obala on mury podziałów, jedna nas ze sobą i z Ojcem. Modlimy się dziś za ludy Afryki, aby wszyscy mogli żyć w sprawiedliwości, pokoju i radości Królestwa Bożego (por. Rz 14, 17). Z tymi uczuciami serdecznie pozdrawiam wszystkich wiernych języka angielskiego z Ghany i Nigerii oraz krajów sąsiednich. Niech was Bóg błogosławi!]

Queridos irmãos e irmãs da África lusófona que me ouvis, a todos dirijo a minha saudação e convido a renovar a vossa decisão de pertencer a Cristo e de servir o seu Reino de reconciliação, de justiça e de paz. O seu Reino pode ser posto em perigo no nosso coração. Aqui Deus cruza-se com a nossa liberdade. Nós – e só nós – podemos impedi-Lo de reinar sobre nós mesmos e, em consequência, tornar difícil a sua realeza sobre a família, a sociedade e a história. Por causa de Cristo, tantos homens e mulheres se opuseram, vitoriosamente, às tentações do mundo para viver fielmente a sua fé, às vezes mesmo até ao martírio. A seu exemplo, amados pastores e fiéis, sede sal e luz de Cristo na terra africana! Amen.

[Drodzy bracia i siostry z Afryki mówiący po portugalsku, którzy mnie słuchacie – kieruję do was wszystkich moje pozdrowienie i zachęcam was do ponowienia waszej decyzji o przynależności do Chrystusa i służenia Jego Królestwu pojednania, sprawiedliwości i pokoju! Jego Królestwo może być w naszym sercu zagrożone. Tutaj Bóg spotyka się z naszą wolnością. My – i tylko my sami – możemy uniemożliwić Mu panowanie nad nami, a tym samym utrudnić Jego panowanie nad rodziną, społeczeństwem i historią. Ze względu na Chrystusa, wielu mężczyzn i wiele kobiet zwycięsko przeciwstawiło się pokusom świata, aby wiernie żyć swą wiarą, niekiedy aż do męczeństwa. Drodzy duszpasterze i wierni, bądźcie za ich przykładem solą i światłem Chrystusa na ziemi afrykańskiej! Amen.]

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana